

POSTANOWIENIE

Dnia 23 kwietnia 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jerzy Grubba

w sprawie zażalenia pokrzywdzonych
na postanowienie prokuratora Prokuratury Rejonowej Warszawa - Praga Południe
w Warszawie z dnia 21 maja 2024r. o odmowie wszczęcia dochodzenia
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
na posiedzeniu w dniu 23 kwietnia 2025r.
wniosku Sądu Okręgowego Warszawa - Praga w Warszawie z dnia 24 marca
2025r. sygn. akt V Kp 1489/24
o przekazanie sprawy do rozpoznania innemu sądowi równorzędnemu
na podstawie art. 37§1 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**uwzględnić wniosek i przekazać sprawę do rozpoznania
Sądowi Okręgowemu w Lublinie**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy Warszawa – Praga w Warszawie wskazanym wyżej postanowieniem, na podstawie art. 37§1 k.p.k., wystąpił do Sądu Najwyższego z inicjatywą przekazania niniejszej sprawy do rozpoznania sądowi równorzędnemu z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości.

Wniosek Sądu został uzasadniony faktem, że sprawa dotyczy zażalenia na odmowę wszczęcia dochodzenia w sprawie o sygn. akt [...]. Skarżące wskazały jako osoby podejrzane o działanie w zorganizowanej grupie przestępczej między

innymi pracowników Opiniodawczego Zespołu Sądowych Specjalistów w Sądzie Okręgowym [...] w Warszawie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Wniosek Sądu Okręgowego zasługuje na uwzględnienie.

Rzeczywiście, w sytuacji gdy stawiany zarzut dotyczy czynu popełnionego przez osoby zatrudnione w sądzie właściwym do rozpoznania sprawy, to w postrzeganiu powszechnym mogą zrodzić się wątpliwości, czy sąd ten nie rozpoznaje „własnej” sprawy, a więc czy jest bezstronny. Dobrze pojmowany interes wymiaru sprawiedliwości przemawia za eliminowaniem sytuacji, które mogą rodzić takie wątpliwości.

Stąd potrzeba uwzględnienia wniosku.

Uwzględniając powyższe, Sąd Najwyższy wskazał jako właściwy do rozpoznania sprawy Sąd Okręgowy w Lublinie, a więc Sąd, którego w żadnym stopniu nie dotyczą podnoszone zarzuty i wątpliwości.

[J.J.]

[a.ł.]